opusdei.org

Komentář k evangeliu na 1. neděli postní (cyklus B).

"Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana". Ježíš svou modlitbou a postem nám dává příklad, abychom tento postní čas prožili s nadějí v boji a v duchu obrácení.

17.02.2024

Evangelium (Mk 1, 12-15)

A hned Duch vyvedl *Ježíše* na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili. Když byl Jan *Křtitel* uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium:»Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obraťte se a věřte evangeliu!«

Komentář

Dnes slavíme první postní neděli a rozjímáme o Pánu, kterého Duch svatý vyhnal na poušť, aby se tam čtyřicet dní modlil a postil. Markovo vyprávění je opravdu lakonické. Neinformuje o třech zkouškách, kterým podle ostatních evangelistů Ježíš čelí. Říká pouze, že "na poušti zůstal čtyřicet dní pokoušen satanem".

Poněkud povrchně bychom se mohli ptát, proč se Ježíš vystavil situaci, kdy byl pokoušen. Ve skutečnosti Matoušovo paralelní vyprávění

uvádí, že "Ježíš byl Duchem veden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla" (Mt 4,1). Navíc každý zbožný Žid té doby věděl, jakou souvislost má biblická poušť s ďáblem a pokušením (srov. Lv 16,10). Přesto Ježíš odchází na poušť.

Tato epizoda nás učí, že je to Ježíš, a ne ďábel, kdo přebírá iniciativu v boji mezi dobrem a zlem. Apokalypsa uvádí, že je to Michael a jeho andělé, kteří začínají boj proti ďáblovi, aby ho porazili (Zj 12,7). Ježíš vystupuje vpřed, přičemž nastává období intenzivních modliteb a půstu. Právě v této době zvláštního nasazení a svatosti života se ďábel cítí být povolán k činu; v době pro něj nepříznivé, a ne naopak.

Dnešní scéna nám ukazuje, že podmínka být Božím dítětem, zjevená při křtu v Jordánu - "Ty jsi můj Syn, milovaný, v tobě jsem nalezl zalíbení" (Mk 1,11) - nás místo toho,

abychom ustupovali před zlem a hříchem v postoji útěku a strachu z porážky, vybízí k převzetí iniciativy, k odvážnému boji a důvěře v milost, protože jsme Boží děti. Nejde o to, abychom důvěřovali vlastním silám nebo se pošetile stavěli do situací, o nichž víme, že nás mohou vystavit riziku hříchu. Jde naopak o to, abychom se nevrhali do boje s důvěrou ve vlastní síly a chovali se jako děti Boha, který na nás navzdory všemu pohlíží s otcovskou láskou, protože sám poslal svého Syna, který se stal člověkem.

Svatí vždy žili v tomto pozitivním a aktivním smyslu boje, protože nedůvěřovali sami sobě, ale Kristu, který za ně bojoval a zvítězil. Svatý Augustin tuto pravdu vyložil takto: "Kristus byl pokoušen ďáblem a v Kristu jste pokoušeni vy, protože Kristus na sebe vzal vaše tělo a dal vám spásu, vzal na sebe vaši smrtelnost a dal vám svůj život, od

vás přijal urážky a dal vám všechny pocty a nyní přijímá vaše pokušení, aby vám dal vítězství. Jestliže jsme byli pokoušeni s Ním, s Ním jsme také zvítězili nad ďáblem. Přemýšlíte jen o tom, že je Kristus pokoušen, a místo toho neuvažujete o jeho vítězství?" "Ne," odpověděl jsem.

Ježíš je nám tak na začátku postní doby příkladem a učí nás převzít iniciativu v našem křesťanském zápase plném naděje. A jasným způsobem, jak v tomto boji růst, je věnovat potřebný čas modlitbě, a to navzdory naší osobní situaci nebo stavu; navzdory mnoha důvodům, vymyšleným z lenosti, pohodlnosti nebo strachu, proč tyto chvíle rozjímání odkládat.

Je logické, že když se rozhodneme jít v Mistrových stopách, přijdou do našeho života zkoušky a pokušení. Nejsou to však známky toho, že se náš boj vyvíjí špatně nebo že je naše

modlitba neplodná, ale právě naopak. Nejvíce zkoušení jsou vždy svatí, protože, jak říká svatá Terezie od Ježíše, "zrádce ví, že duše, která vytrvá v modlitbě, je pro něj ztracená". Proto se nás ďábel snaží naplnit opomenutím a falešnou pokorou, aby nás přiměl opustit modlitbu a ztratit iniciativu v boji. Prostředí modlitby je totiž vždy proti němu.

Naopak, jak říká svatý Josemaría, "svatá Terezie nás ujišťuje, že 'kdo se nemodlí, nepotřebuje ďábla, aby ho pokoušel, zatímco ten, kdo se modlí třeba jen čtvrt hodiny denně, je nutně spasen'..., protože dialog s Pánem - milý i ve chvílích hořkosti nebo vyprahlosti duše - nám odhaluje pravý význam a správný rozměr života. Buďte duší modlitby".

[1] Svatý Augustin, Komentář k Žalmu 60.

[2] Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, Život, 19,5.

[3] Svatý Josemaría, Výheň, č. 1003.

Pablo M. Edo // Photo: Alex Azabache - Pexels

pdf | dokument generován automaticky z https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-na-1-nedeli-postni-cyklus-b/ (20.02.2026)